

1866

Kassa, 1865 november 9.

90. szám.

Harmadik évfolyam

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer: pénteken és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 8 frt.
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Az előfizetési pénzek és kéziratok szerkesztőséghez küldendők, —

Hirdetési díj:

Egy négyszor hasábozott garmond sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beiktatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronként 15 kr.

A hirdetések s azok díjai a kiadóhivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:

Füteleza 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Gazdászati értekezés

a közigazgatás főbb ágaiból a felvidék viszonyaihoz alkalmazva.

Jelige:
"Tant vaut l'homme
tant vaut la terre"

(Első pályamű)

VI.

(Vége.)

Egy jó tanács.

Kevés értelem kell a földművelés szokásos műtételeihez, mert a föld hálás a tudatlan kezek munkája iránt is — ezen háladatossága azonban lépést tart a kellő szakismerettel annyira, hogy a világ minden tudományát bedolgozhatjuk a földbe, úgy hogy mindenik meghozza gyümölcsét, mert hiszen a gazdálkodás nem más, mint termelés és tenyésztés, t. i. a természetben rejlő titkos erők kezelése: a növényi életigények kiismerése, ezeknek kellő művelés és ápolás általi kielégítése, mint szintén az állati szerkezet belműveleteinek kipuhatólása, hogy ezeket az általunk termelt növényekkel kielégítsük, végre a föld alkatrészeinek kiismerése és értéktelen hulladékok által oly módoni táplálása, hogy ezekből a kellő értékes növényeket s végre a kellő hústömeget és munkaerőt kinyerjük stb. stb. És míg ily módon egyszerűen oly alkotási műtételeket kell a gazdának véghezvinni, melyek a termeléshez legközelebb vannak, másrészt annyi lélektani, világi, állam- s közviszonyi ismerettel kell bírnia, mint kivüle senkinek, mert hisz a termelő gazda az államigazgatás legszükségesebb igazi tagja, mely ha nem jól dolgozik, romlásnak indul és elpusztul az egész állam, míg viszont sok oly tagja van egy-egy államnak, mely kívül jól megélhetne.

Kevés értelemmel is megélhet tehát a gazdaember, de sohasem tanulhat többet, mint minek hasznát veheti.

Jelen viszonyaink olyanok, melyekben a közép korban kivivott középszerűség, a három nyomásos rendszernél meg nem állhatunk; földünk termelő erejét a mélyítés, de ezzel szintén arányos javítás által mindinkább fel kell fokoznunk, ez pedig természetesen csak úgy történhet, ha a hasznos házi s gazdasági állatok létszámát növeljük, mint növelték már a felföldhöz hasonló területen 5 — 6szorta többre Nyugoteurópa szakértő népei.

Sőt nem csak létszámát, de jó tulajdonait is növelnünk kell a hasznos gazdasági állatoknak, melyhez eddigi eljárásunk s ismereteink nem elégségesek. Kiváló szorgalmat és figyelmet kell pedig a gazdasági állatokra fordítani a felföldi gazdának, mert ha a felvidék az alföldekkel több pályák által összeköttetik s ezen pályák Oderbergnél és Tarnow vagy Przemislnél a Kárpátokon tuli hálózattal egybekötöttnek, eme pontokon, helyben olcsóbban szerezheti be Galiczia és Szilézia népe az alföldi gabonát, mint szerzi most a felföld jobb vidékeinek s jobb gazdájának terményeit, sőt maga a felföld fogyasztó népe Árva, Turóc, Szepes, Liptó stb. megyékben olcsóbban elláthatja magát alföldi gabonával, mint menyenyibe annak termelése eme mostoha vidékeken kerül. Így a felvidék iparkodó gazdái nem sokára elüthetnek az alföld által a gabonatermeléstől, és mindinkább a marhatartás, szövetanyag, hüvelyes vetemény, takarmánymag, gyümölcs stb. aprólékos, de hálás termelésére lendítenek szorítva, mint Csehország, Morvaország, Szilézia.

Óriási átalakulásoknak mennek tehát elébe a felvidéki gazdaságok, más arányokat, más növényeket, más állatokat kell behoznia gazdaságukba a felföldi gazdáknak, hogy utólréjk versenyhátsáikat s megoszassák a termelés és értékesítés nagy munkáit az alfölddel, ennek hagyva, mi ott — s felkarolva, mi itt előnyösebb. Ezen átalakuláshoz temérdek jó vezéreszméket találhatunk irodalmunkban, de senki sem találhat csak egy cikkekét sem, melynek minden pontjait követnie lehetne vagy kellene, mert a gazdaság ezer oldalú feladatainak csupán a kellő szakértelem és szorgalom képes megfelelni. Jó tanácsunk tehát imez:

Olvassanak meg ők minden szakukba vágó könyvet, mindenikből tanulhatnak sok olyast, mit követni és még több olyast, mit mellőzni kell; — olvassanak és vizsgáljanak meg minden elméleti és gyakorlati művet, kísérletet, — de ovakodjanak egy bármely kiválasztott-hoz, gépíleg vagy betű szerint ragaszkodni, mert senki számára nem iratik könyv, senki kedvéért nem tétetnek kísérletek, így ne bizakodjanak senki segélyébe, felfedezéseibe, oktatásaiba, hanem igyekezzenek minél több oldalú *önálló egyéni szakítést*et szerezni. Csupán ennek alapján szerezhetnek kellő gazdasági szakismeretet és szilárd önmunkásságot, melynél arányos leend gazdaságuk jövedelmezése; mert végre is nagy örök igazság rejlik ama kissé vastagon kifejezett francia közmondásban: „annyt ér a föld, a mennyit gazdája.”

Néhány közérdekű szó.

Egy utazó, bármely érdeklődés vándorlásában, legyen utazásának célja bármely, egyetlen város, egyetlen falu mellett sem halad el anélkül, hogy bizonyos pontokat figyelmes szemlélődés alá ne venne, melyek szerint megítélhesse a bennlakók közszellemét.

Itéletünk mértékárnyai, melyek szerint egyszerre és csaknem mindenkor csatlakozhat az egész községet megítélhetjük — rendszeren a közös vállalatok s intézetek, nyilvános épületek u. m. templom, tanoda, kórház, közügyi ügyház, néptérmekek, régiségtár, és mindennemű gyűjtemény s könyvtár, szegények háza, biztosítóintézet, mulató helyek, jó hidak, utak stb. mindmennyi hirdetői a bennlakók műveltsége s előhaladásának, ugyszinte azon részvétnak is, melylyel a közügyek iránt viseltetik, — és nem kevésbé mutatója még azon szellemnek is, mely a már jobb létre szenderült elődöket lelkesíti.

Tisztelet, hála s benső megilletődéssel hajlik meg az idegen az idő vas foga által még épségben hagyott őskor emlékei előtt, szemléli és elképzeli magában, hogy azon helyet egykor tevékeny emberek lakták.

De viszont büszkén s emlékeztetl érzettel tekint végig a most élők közös törekvése, s tettereje által előállított emlékek során és e vállalatokban egy még javában viruló nemzedéket lát, mely jövő dicsőségét tettekben törekszik megörökíteni. Fákat ültet, melyekről gyümölcsöt szedni már magának tán reménye nem lehet, de ülteti és ápolja egész szorgalommal azért, hogy áldás gyanánt növekedjék a jövő nemzedék számára, a mely nemzedék elmondhassa egykor: „ime, mi szép örökségbe jutottunk, áldás a közérdekű tettekben kifáradva elpihent nemes törekvésű lelkekre, ők valódi apáink valának! . . .

Ha egy részről megvizsgáljuk, mit hagyományoztak számunkra a már elköltözöttek? nem kielégítő még, ha ez örökséget czélszerűen használjuk, s szorgalommal ápolva fenntartani igyekszünk: — de kötelességünk más részről önmagunkhoz intézni a kérdést: mit fogunk mi egykor hagyományozni? mint elégíthetjük ki szükségüket s követeléseit a jelennek, mely hozzánk többé vissza nem térend? és mint gondoskodjunk leghasznosabban utódainkról, mint a kikben önmagunk élni óhajtunk és kik majd hálátelt kebellet fogjanak zárandokolni sirjainkhoz?

Vajha napjainkban minden község és minden egyéb

szellemi egyesület, mint p. u. egy egyházi gyülekezet feltenné a kérdést; vajjon megnyugtatólag eleget tesz-e azon kötelességének, melylyel a közös jólét és közös szükség követeléseinek tartozik? — bizonyára a szellemi teremtő erő feltűnőbb jeleivel találkozhatnánk minden községben mint milyeket mai napság szemléltünk lehet.

A legelső, legszükségesebb, legtisztelietreméltőbb és mindenek fölött legáldásosabb hatáskörű a tanoda; a vallásosság, erkölcsösség, értelmesség, — sőt az életbölcsességi és anyagi jólét eszközlésében is.

Hol a tanoda virágzásnak örvend, ott jó mag vetetik, — ott minden polgári és emberi erény virágzik. A tanoda gyökere az enyészhetlen szellem erőnek, mely siker és áldással jutalmaz egész nemzeteket.

Voltak és vannak nemes lelkek-hála a gondviselésnek és hála azon önfeláldozó szellemű s jóakaratu egyeseknek, kik szellemi és anyagi erejüket a közjóért intézeteit megalapítani, foganatosítani és fenntartani törekcsenek.

(Folytatjuk.)

Néhány szó a magyar színészetről.

Elmondja *Bercsényi Béla.*

Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas. (Ovid.)

(Vége.)

A színészet annyira hanyatlott már, hogy ezt látva a színirodalom is hanyatlásnak indult; s termékei olyanok, melyek ily erőtlén erőnek megfelelnek. (Hogy nem a mindent összenyaló általánosságban szölok, bizonyos.)

Ezért van most színpadunkon annyi bohózat, és comicus? . . . dehogyan? — bohócz!

Egynehány paróka, bemázolt, vagy felflastrózott orr, egy mikolási torzalak megcsiklandozzák a galleriát, s az tapsol; a színész pedig — ha istentől vau — művészek képzeli magát.

Igaz, hogy az önámítás nem tart örökké; de mire a kiábrándulás következik, a színészet anyagi s erkölcsi hitelle aláásva van, s egy vagy több ember meg van ölve a társadalomnak, s koldusává téve önmagának.

Ha iskola, s némi ismeret kell már ahoz, hogy valaki gyógyszerész legyen, mért eresztenek sok tudatlan embert a színészethez? Hiszen itt is van elég szer, mely oktalanul keverve mérge lesz, mely aztán a lelket, s a művelődést mérgezi meg.

Hány, de hány színészt tudnék megnevezni, ki nevét sem tudja lekarmolni, s azt sem tudja, hogy mi fán terem az a magyar nyelv?

Nem guny, nem kicsinylésből hozom én föl egy-egy színésznek, hogy ez vagy az volt. Én mindenkit becsülök, s ha megérdemli, még meg is süvegelem: de csak a maga helyén.

De nehogy azon collegák közül valamelyik, kiktől a mese beszél, azt mondhassa magát áltatva: „hiszen ez — meg amaz régiebb nagy művésztünk szintén az volt a mi én, s még is nagy színész lett!” megsugom annak, hogy hazánk 1848 előtti viszonyai, a nemnemes szülők gyermeke elől, sok, sok utat elzártak ám, az előhaladás terén, orvos, ügyvéd, pap vagy mérnök lehetett csupán. Ha e közül valamelyikkel előszeretete nem találkozott, miután 6 — sőt 8 osztályt elvégzett, mesterségre ment. Magam is ismerem sok régi, öreg mester embert, ki oly latin s oly historicus, a milyen csak kell.

Lehet, sőt úgy van, hogy e művészeink ily körülmények közt tanulták mesterségüket, s lettek később színészekké.

Vagy tegyük föl, hogy — nem. Ámde tudok annyit,

s erre bizonyosságom több agg színész, hogy lett legyen a fiatal ember absolutus physicus, vagy syntaxista, éjet napot egygyé téve tanult, s olvasott.

De jelenkori fiatal színészeink, az olcsó dicsőség-től elkábítva, — mert biz azt az operette, bohózat et comp. könnyen adják — magukat a tanulás szükségességén felül képzelik. S e kettős bűn: hogy tudatlanok, s tanulni nem akarnak, ez meg fogja ölni színészetünket.

Egy kis reformot tehát uraim!

Nézzék meg, kit fogadnak el színészsé, de különösen nézzék meg az illetők, kit tesznek színigazgatóvá.

Nem jó volna-e, ha a magas helytartótanács e körül oly módon járna el, hogy az azért (t. i. a színigazgatásért) folyamodóktól, mindenesetre bizonyos szinimultat, s egy meghatározott mennyiségű birtok vagy töképenzről kimutatást kívánna, s kérelme teljesítését, egy arra érdemes színigazgatók, színészek s írókból alakítandó választmány véleményezésétől tenné függővé.

Ez legtöbbet segítene.

Megtisztítaná a pályát sok fattyu növésztől, s így vonzóbbá tenné azokra nézve, kik több tanulmány s műveltséggel bírva, akarnának reá lépni. Mert hiába! e tekintetben nem lehetünk democraták.

Neveltséges is az, hogy a művelődés papja legyen az, ki annak a b c-jét sem ismeri.

Tehát szellemi s anyagi képességekről föltételekhez kötni az igazgatói concessát, s iskolai bizonyítványt kérni attól, ki e pályára lépni akar.

Ez az mi célra vezet.

Ne legyen az utóbbi azonban soha oly szigorú, hogy kizárjon egy oly egyént, ki balsorsa miatt nem iskolázhatott ugyan, de hivatott ember. Ez nagyon puerilis dolog lenne. Egy avatott, s tapasztalt színigazgatónak lehet hagyni e tekintetben egy kis „szabad kezét,” mert egy ilyen a tehetséget minden esetre fölismeri.

Napjainkban is van oly színész, — kevés ugyan — ki saját szorgalma, s tanulni vágya után szép helyet foglal el színészetünkél.

De azért, mindenk fölött reformot!!

Igy sikerülni fog számúzni az operette és sületlen bohózatok sáska seregét, s a csakis ez uton nyerhető jó erőkkel, meglehet kedvelteni közönségünkkel, a megunt drámát, s ez által föllehet virágoztatni a szinirodalmat.

De csak reform! minél előbb reform!

Ne feledjük a latin közmondás igazságát:

„Principiis obsta, sero medicina paratur,

Cum mala per longas invaluere moras.

Dixi.

Nyilatkozat.

Kassa, november 7-én.

Tisztelt Szerkesztő ur! A „Felvidék” 89-ik számában olvastam: miszerint a nagy-ídai választó kerületben, — Semsey Albert ellenébe — engemet követjel-

tül léptettek fel. Hogy a felléptetés megtörtént — kétségtelenül igaz.

Némelyek, — kik ezen felléptetésemnek homályos színbeni feltűnését minden áron ohajtanák, azzal vádolnak, hogy — a nagy-ídai választó kerület intelligenciájának, és a cath. papságnak compromittálása végett léptem fel.

Ezen alaptalan vádra kinyilatkoztatni hivatva érzem magamat, miszerint ilyenét gondolat nem sajátom, mert a békét és egyetértést hordozván zászlómon, személyes hűségomat — a közérdeknek alá rendelni mindig tudtam, következképp másokat compromittálni nem törekvésem.

Hogy ezen állításomat tettel is bebizonyítsam — nyilvánítom, miszerint a követjelöltségről, melyre egyedül a nép bizalma léptetett, ezuttal határozottan lelépek.

Tisztelt választóimnak, csekély személyem iránt tanusított vonzalmukért, és bizalmukért, mely minden mesterséges befolyástól ment meggyőződésükből, és megvesztegethetlen lelkesedésükből eredt, köszönetemet nyilvánítva tőlük azon reményben veszek — jelen alkalommal búcsút, hogy a politikai téren még találkozzunk. A zászlójukra tett feliratot — mint a legnagyobb szerű kitüntetést — mélyen szívembe vésve, minden telteimben folytonosan a nép érdekét védelmezve, és csekély erőmet a nép java előmozdítására irányozva, azon jelszóra utolsó lehelletemig büszke leendek.

Éljen a király! Éljen imádott hazánk! Éljenek a n.-idai választó kerület lakosai!

Ferdinándy Bertalan.

Ujdonságok.

* *Suhr lovardáját* — mint előre gyanítható volt — egy-két ezer ember mindennap meglátogatja, a minek igen természetes következképe az: hogy a színházi közönség mindegyre apadóban van. — Ugy halljuk, hogy az igazgatóság itt mulatásának meghosszabbításáért felsőbb helyre folyamodott, a min épen nem csodálkozhatunk ha tudjuk azt: hogy a lovarda valóságos ostromnak van kitéve esténkint; megtörtént: hogy tolakodás közben a nagy- és zsebkendők, karpereczek, s más könnyebben elemelhető tárgyak is eltűnöztek.

* *A kassai joghallgatók segélyző egyesület* bizottmánya a segélyérti folyamodhatásra már kitűzé a határidőt; minthogy az ügy lelkiismeretes, csak dicsőrdőleg nyilatkozhatunk a t. bizottmányi serény eljárásáról.

* *Maléter Vilmos* kassai gyógyszerész gyűmölcs küldeménye — a debreczeni kertész-egyleti kiállításon, mint a „Hortobágy”-ban olvassuk, — azon pompás gyűjtemények közé volt sorozva, melyek a látogatók figyelmét lebilincseltek.

* *A kassai káposzta-piaczon* még mindig több ezerre menő káposzta-fej várja a vevőket; a tegnapi hetivásáron is több ilyenmű boglya volt felhalmozva. Siesünk venni, míg olcsón juthatni hozzá.

* *Ungvárról* értesítenek, hogy a határszéli havasokat már hóborítottan látják. A kassa-völgyi pár napi hidegnek is aligha nem valamely felső vidéki havazás az oka.

— Bodrogközről írja levelezőnk: „*Bacska és Csernyő* között fekvő ugynevezett Ponyvás korcsmában november 1-én rablógyilkosság követeltet el, ugyanis: három rabló rajta ütött éjjel a korcsmáros családjára, s

a korcsmárost bittal leverve, nejét pisztolylyal keresztül löve, 50 pfrjtát elraboltak. — Az erélyes csendbiztos *Göcze Miklós* nyomozás alá vétén ez esetet, 48 óra alatt elfogá a tetteseket, kiknek egyike 17 éves, másika szabadságos katona, a harmadik szinte fiatal ember, mindhárom gazdaember gyermeke, — a tett kiderült, és a pénzt is előadták. — Ugyanezen csendbiztos ügyessége és erélyességének lehet köszönni, hogy a juliusban Ungmegyében Orechován meggyilkolt Végecs Andorné tettesei is kipuhattattak, ámbár még eddig elfogatásuk nem sikerült.”

Vegyes hírek.

— *Császár ő felsége*, mint a „P. L.” szerint jól értesült körökben beszélnek, január, február és márczius hónapok folytán fog Budán tartózkodni az udvarral, s csak april elejével fog Bécsbe visszatérni. Udvari körökben sokat beszélnek a fényes ünnepélyekről, melyek a budai várban fognak rendeztetni, s melyekre már most tétetnek nagy előkészületek.

* *Ő felsége pesti útja* a bécsi „Zlgs.-Corr.” szerint kedde, december 5-ére határozottat. Ő felségével sem a fejedelemasszony, sem egyik főherceg nem fog utazni. A kíséretben *Majláth* udvari kancellár és *Eszterházy* gr. miniszteren kívül csak néhány tábornok, mint segédtsz s a kabinetiroda néhány hivatalnoka fog lejönni. E tudósítás szerint ő felsége csak tíz napig maradna Pesten, személyesen megnyitandó a magyar országyűlést.

* *A pest-losoncai vasut* társulata, hir szerint megkapja 270,000 frt. évi jövedelemért (a prioritási kötvények kamataiért) az állami biztosítékot. Az illető leiratot e napokban várják.

* *A levélbír leszállítása* komoly tárgyalás alatt van a cs. kereskedelmi miniszteriumban, és remélhető, hogy az egyszerű levél díja távolság szerint 5 és 10 kr-ra lesz meghatározva.

* *Az Eszterházy-sorsjegyek* december 15-dikei huzása hir szerint elmarad, ha ugyan a hátralékok le nincsenek tisztázva. E hir alaptalanságát, reméljük, nem sokára illetékes helyről meg fogják czáfolni.

— *Az első magyar biztosító társulat* életbiztosítási osztályának 1865. év októberhavi üzletkimutatása. Biztosított a mult hóban 157 darab A. halálesetre szóló kötvénnyel 393,900 frt. és 2000 Lira — 58 B. életben fizetendő 70,500 és 1300 darab arany, — 1 db. B. kötvénnyel pedig 100 frt. elhalasztott évjáradék.

— *A pesti biztosító intézet* 1865 május 15-től október 15-ig terjedő üzletkimutatása. A kötvények száma 18088. Biztosított összeg 60,092,085 frt. — Bevett díjösszeg 382,465 frt. 15 kr. — Viszontbiztosításra kiadott díjösszeg 92,826 frt. Saját számadásra megtartott díjösszeg 289,639 frt. — A megtérített károk száma 520. — Az egész kifizetett kárösszeg 152,648 frt. 96 kr. Viszontbiztosítás utján kifizetett kárösszeg 61,542 frt. 67 kr. — Az intézet által kifizetett kárösszeg 91,106 frt. 29 kr.

— A bécsi régi „*Presse*”-nek Pestről táviratozák, hogy legközelebb *Deák Ferencz* valamely nyilatkozványát várják az erélyi ügyben.

Hisz hogyha megcsal s elhagy mindenik,
Akkor busulhatsz élted végeig. —

Benedek Aladár.

Boleyn Anna.

(Beszélyke)

Hölgyet mutatok be olvasóimnak, hölgyet, bájosat és igézőt, a milyenre ezer között vajmi ritkán akadni.

Gyönyörű, gazdag, sötét haj, magas homlok, sűrű szemöldök csillagtűzzel ragyogó szempár, görög metszésű orr, festőies száj, gyöngyosor fogak, rózsaszínnel árnyékoltt lilomarcz, kiseded fehér kacsók, sylphidi termet, oly egészszé voltak e hölgyben mesterileg összefoglalva, a mily egész Titian ecsete-, vagy Canova vésőjének példányképpül szolgálhatott volna.

Hát ha még ehhez hozzá képzeljük a lelki szépségek egész sorát, a nyílt, öletes észl, a szende, derült, jó kedélyt, a varázsos anyagi hangot: akkor előttünk áll ifjusága teljében e hölgy, kinek neve Boleyn Anna.

Gondtalan gyermeki éveiben, midőn lépék után futkosott virányos mezőben s vidám fesztelenséggel élvezte társnőivel a gazdag tárházat megnyitó termé-

szet remek kincseit, véletlenül agg jósnő vetődött e hölgynek elébe, kinek felszólítása folytán, a kéz vonásából fényes és egyszerű jövendőt jósolt volt.

„Örülj gyermekem! — mondá az elaggott jósnő, örömteljesen vizsgálva a gyermek tenyerén szétágazó vonásokat — örülj, mert reád ritka szerencse, fény, pompa, királyi korona és királyi trón mosolyg elé a jövendőbből.

Hatalmas és büszke királyi vér fog lábaidnál szerelemért esengni s királyi székbe emelni tégedet. De oh — folytatá mintegy eljedve az agg nő, — mit látok! Ezen, több izben megtört rövid vonáska itt, — ez rövid boldogságot, szomorú véget látszik hirdetni számodra. De bizzál, elővigyázat, ovasos gondoskodás és szemeség sokat tehetnek a baj távollattására.”

Ki hinné, hogy ezen szavak iránytadó befolyással voltak az ifju Anna kedélyére? Pedig ugy volt.

E pillanat óta királynének képzelé magát, rajongó vágyai vele együtt növekedének, fény, pompa, — királyi palotáról és királyi férjéről álmadozók mindenkor. Hiába figyelmeztette jó anyja, mikép a boldogság nem ott főtt, nem trónokon, nem királyi keronák alatt tenyészik, hanem mélyen belül a szív titkos rejtekében, az erényen alapuló tudat- s a gondviselésbeni megnyugvásban.

TÁRCSA.

D a l.

Örülj, vigadj, feledd a multakat,
A percnek élj, ez legtöbb élvet ad:
Örülj, vigadj, siess, hogy el ne késs, —
A búra megtanit a szenvedés!

Mosolygj, dalolj, és a jövőt ne nézd.
Csak azt szeresd mi van, s ez nem nehéz:
Mosolygj, dalolj, kincsed bár mily kevés, —
A búra megtanit a szenvedés!

Szeress, s szerelmed égjen mint a tűz,
A csók csak az, mi mindent messze űz:
Szeress!... a lányka szive dús vetés —
A búra megtanit a szenvedés!

Legyen barátod, kedvesed, borod,
Ezeknek élj, míg őket birhatod...

* *Új bankjegyek* készítésével foglalkoznak az osztrák bank nyomdájában. Az 5 frtosokat november 15-én már elkezdik nyomni. utánok pedig új 10 frtosokra kerül a sor. Az 5 frtosok megtartják az eddigi alakot s nagyságot, de a keret és diszitmény rajza új s a bankjegy zöld alnyomaton készül.

— *A különböző nyelvek alkalmazása a táviratokban* régi ohaját képezi az ausztriai birodalom népeinek. — Mint a „Wiener Abendpost” írja, a táviratigazgatóság mindent elkövet a kérdés megoldására, s a nevezett lap azon reményét fejezi ki, hogy nem sokára lehetséges lesz, minden nyelven akadálytalanul táviratozni.

— *Az esztergami izraeliták* mult hó 31-dikéről hálafeliratot intéztek a herczeg primás ő eminentiájához, köszönetet mondván ő főmagasságának a nevelés terén tett ama nagyszerű áldozataiért, melyekkel Esztergamsz vidéke számára a kisedóvodát s leánynevelőintézetet felállítani, s azt minden vallás színezetű gyermekeknek s így az esztergami izraelita községnek is megnyitá. „Midőn mi a világi jogérzületől vártunk és várunk, — így szól a többi között a felirat, melyet az izraelita község elöljárói jegyeztek alá, — ime a katolika egyház nyújtja felénk előzékenyen kezét. — Engedje főmóltóságod ez alkalmat hévvel megragadnunk, s e fölötti örömmel igénytelen hálairatunkban nyilvánítani.”

— *Az országháza* főfalai a tetőzellig mult szombaton lettek teljesen készek. Az országházán dolgozó közművesek ez alkalomból zeneszó között vonultak a főhg. Sándor utczába, hol egy fiatal közműves beszédet tartott, s élteté ő felségét, Deák Ferenczet, a magyar kormányfőfiakat s az építés vezetőit. A közművesek szokása szerint minden áldomásnál egy poharat a földhöz vágtak. Az országház falai nemzeti zászlókkal s lombkoszorúkkal vannak feldiszipve.

Irodalom.

* *Scalay László* „Magyarország történetének” felében maradt utolsó füzeté *Thaly Kálmán* szerkesztése mellett a napokban kerül ki sajtó alól Lauffer testvérek-nél. Ugyanott s ugyancsak Thaly Kálmántól legközelebb egy más történeti munka jelenik meg. Rákóczy korára vonatkozik, — mint a „Főv. L.” írja — s egyebek közt a híres szécsényi országgyűlés is részletesen le lesz benne írva, az országgyűlési tábor egykoru rajzának másolata pedig mellékelve. E rajz eredetijét a nevezett országgyűlés alatt Csécsi János akkori híres sárospataki tanár és S.-Patak követe készítette.

— *Sárospatak*. Kevésel ez előtt hagyták el a főiskolai nyomdát ily című dolgozatok : A B C és Vezérkönyv az irvoelvasás tanításában és az ütem írásban. — Irta Árvai József akadémiai tanár, képezdei igazgató. Pest Osterlamm Károly bizománya 1865. E munkát, mely tanítók számára iratott, valamint a tanítványok számára készített s együtt megjelent A B C-ét a ref. egyetemes tanügyi bizottmány első rendű jutalommal tisztelte meg, s méltán : e dolgozatok valóban diszére vannak a magyar népiszkolai irodalomnak, s pedagógiai tapintat, be-

*) Ezen hír a „P. N. legutóbbi számában megczáfoltatott. Szerk.

Hiába volt mindez; előtte csak a királyi udvar lebegett, egyedüli vágyát csak a királynévali megismerkedés s udvarhölgyévé nevezetése képezte.

És csakugyan. A király, VIII Henrik és neje aragoniai Katalin egykor bizonyos utazás alkalmával a Boleynék ősi várába szállván, a nekik bemutatott Anna különösen a királynéra oly jó benyomást gyakorlott, hogy kevéssel azután a királyné palotahölgyévé választotta s magához kérete őt a fővárosba, Londonba.

Vágy és remény, öröm és aggodás között bucsuzott el a 17 éves ifju hölgy szülőföldjétől, hol minden fűszál ugyszólván ismerőse volt, az ősi kastélytól, melyben gyermekéveit oly vidáman töltte el, társnőitől, kikhez annyi évrnek kedves emlékei csatolták. Édes anyja vele ment a fővárosba, hogy közelebb legyen hozzá, hogy annál gyakrabban láthassa szeretett gyermekét.

Fogadtatása valóságos ünnepélyt képezett az udvarnál, király, királyné, udvarnokok és palotahölgyek iparkodtak kifejezni megérkezése feletti örömeiket.

Az első fellépés igen jó hatású volt, a társalgási könnyűség, a szelleműs beszéd, a fesztelen magatartás, mindjárt az első megjelenésnél otthoniassá tették az ifju hölgyet.

rendezés és kiállítás tekintetében az összes A B C-irodalom terén — a külföldét sem véve ki — bizonynyal a legkitünőbb helyet foglalják el. Ez ikermű kiadásánál az egyetemes tanügyi bizottmány, a szerző, a bizománys nagy szolgálatot tettek a közönségnek. Ajánljuk az illetők figyelmébe.

— *Pályázati emlékeztetés*. A pályázni kívánókat alulírt czennel figyelmezteti, hogy a Kisfaludy-Társaság idei közgyűlésén kihirdetett két rendbeli pályázat határideje f. év december 31-én lejár.

A feladatok következők :
I. Kívánatlik az elégia elmélete. Jutalma 25 arany.
II. Tapasztaltatván, mennyire szükében van irodalmunk más fejlettebb irodalmakhoz képest, oly röviddebb fajta költői elbeszéléseknek, melyek legfőlebb kéthárom lapnyi terjedelemmel, tárgyukat ne krónikaszerűleg s hozzá csupán költői szóvirágokkal mintegy külsőleg felcziczomázva vagy lyrai ömlengéssel föleresztve, hanem lélektani alapon, a benső fejlődés törvényai szerint, az elbeszélő műnem kerekdedsége, folytonossága, könnyűsége, saját nyelve megtartásával, s távol minden balladai szökdeléstől, adnák elő :
Kívánatlik rövid költői elbeszélés, akár komoly, akár vig s humoros nemben; akár történeti, akár mondai vagy adomai tárgyú. Jutalma 20 arany.

A pályamunkák idegen kézzel, tisztán és olvashatólag másolva, bekötve, lapozva, a szerző valódi nevét rejtő, lepecsételt jelmondatos levél kíséretében, folyó 1865-dik évi december 31-éig a társaság titkárához küldendők.

Az I. számú pályadíjért a társaság tagjai is versenyezhetnek, a II. számúért csak nem-tagok.

Megjegyzendő, hogy mind az I., mind a II. számú pályadíjért versenyző munkák közül csak az nyerhet jutalmat, mely nem csupán aránylag jobb a többinél, hanem a melynek önálló becsé is van.

Kelt Pesten, október 31-én 1865.
Greguss Ágost,
mint a Kisfaludy-Társaság titkára.

Egyveleg.

— V. *Károly csásár és Titian a hirneves festész.*

— Titian egy izben midőn szerencséje volt a császárt learczképezni következőleg szólott a császár ő felségéhez : „E szerencse engem már harmadik izben ér.” „Igen — válaszolt a császár. — most harmadszor teszen ön engem halhatatlanná” Ugyan-e művész egykor leejtvén ecsetét, Károly császár emelte azt fel, mondván : „Titian megérdemli, hogy császár szolgáljon neki.”

— XII. *Károly svéd király és kőszkatondja*. — Egykor a király Lipcséhez közel lovagolván, bizonyos szász paraszt borult lábaihoz, igazságszolgáltatást kérvén közgránátos ellen, ki töle elvette azt, mi neki és családjának ebédül szolgáló lett volna. A király előhivatja a katonát. „Igaz-e — szól hozzá szigorral — hogy megfosztottad ezen embert itt?” — „Uram — mondá a katoná, én nem tettem neki oly rosszat, mint tett urának felséged; felséged ennek királyságát vette el, én pedig e parasztot csak egy pulykától fosztottam meg. A király sajátkezűleg adott tíz aranyat a parasztnak, de a katonának is megbocsátott a jó ötlet- és vakmerősége kedvéért, mondván : „Jegyezd meg, barátom, hogy ha elvettem Auguszt királytól országát, semmit sem vettem el magamnak belőle.” K. A.

S nem csalódnunk ha azt nyilvánítjuk, mikép több délczeg ifju keblébe már e nap különböző vágyak lopodztak be s nem egy sokáig nem tudott elaludni az ünnepély, de leginkább Anna befolyása folytán, kinek lenge alakja ott lebegett szemek előtt és varázsos hangja folyvást füleikben csengett.

Magának a királynak is, ki vele hosszabb ideig társalgott, kérdezősködvén a szülőföldtől távozás és az udvar benyomásai iránt, velős és élczes, de a mellett behizelgő beszéd modora igen igen feltűnt és megtetszett. Ha számot kér szívetől a király, már ekkor kénytelen bevallani magának, mikép Anna iránt a vonzódás szálai kezdtek szövödni keblében.

Anna mindenki iránt, rangja, állása és horához képest. majd komoly és fenkölt, majd élczes és pajkos, de egyenlően sima és nyugodt viseletet tanusított. Legtöbb figyelmet fordított kétségen kívül a király és királynéra, kiknek a kitüntetést, leghöbbs vágya megtestesítését köszönhette. — ámbár számosan voltak, kik magoknak azzal hizelegtek mikép irántuk mindenek előtt legnyájasabb volt.

Az udvarhölgyek is, az öröm mellett lassanként, — látva bájait s a megfelelő belső magasztosságot, — a féltékenység és irigység magvait érezék fejlődni belső-

* (K.) *Az angol királyi korona*. Béranger az ő mindig igazságos és kedves gunyorával így szól egy helyen : „Senki sem légszik meg kalapjával, hanem koronára vágyik.” — Valóban nem is megvetendő különbség van egy közönséges nemez kalap és egy fejedelmi korona közt. Lássuk p. o. az angol királyi korona értékét : az alsó övezeten 20 darab gyémánt, egyenkint 15,000 frt, ez annyi mint 300,000 frt; elején közepett két nagy gyémánt 40,000 frt, 44 darab kisebb kö az előbbi kettő körül 1000 frt, 4 kereszt, mindenik 25 db. gyémántból 120,000 frt, négy nagy gyémánt a kereszttek közepén 400,000 frt, egy lilium 12 darab gyémántból 100,000 frt, 18 darab kisebb gyémánt a liliumban 20,000 frt, gyöngyök, gyémántok stb. a kereszttek és iverben 100,000 frt, 141 darab rózsza 5000 frt, 25 gyémánt a hegyet képező keresztben 3000 frt, két sor gyöngy 3000 frt. Az összes drágakő értéke — ide nem számítva az alapérczet és a munkát — 1,092,000 forint jó pénzben. (V. U.)

Színházi szemle.

(yz.) *Szombaton*, november 4-én *Horváth Vincze* jutalmául adatott : „Egy bujdosó kurucz” eredeti énekes színmű 4 szakaszban, írta Szigligeti.

Vasárnap, november 5-én „A mostani czipészinasok” legújabb népies színmű dalokkal és tánczczal 3 felvonásban, írta Berla Alajos, fordította Lászy Vilmos, zenéjét szerző Stenzel Ferencz. Silány darab, mely még a vasárnapi közönséget sem mulattatja.

Hétfőn, november 6-án „Az égben vagy : korszerű hibák mutatványa” 50 arany pályadíjt nyert vigjáték 2 felvonásban, írta Balázs Sándor. Mulattató jó darab, melyben az írónk vannak satirizálva. — Az előadás is eléggé összevágó s így az este élvezetes volt. *Nagy Luiza* (Szemiramina) a tulvilági lényt, ki vendégeit is versekkel akarta jól lakatni, művészileg adta ; kivüle a darab sikerét leginkább *Tóth* (Lelkesi) biztosítá, ki a hazafiságot fitogtatá, s a költészet, különösen a költőnk iránt elfogult, de később kijózanodó táblabíró tálló eredetiséggel személyesíté. *Temesváry* (Hámori), ha minden figyelmét szerepére fordítja, s több természetességgel és kevesebb vontatottsággal beszél, ügyes játéka ellen nem lenne kifogásunk. *Takács Emes* (Ilka) ha beszélnie kell, akkor is gyakran szaval. *Szentgyörgyiné* (Gáspár) egy kis zavarban volt. *Krasznay* (Galambos), *Horváth* (Bors), *Szentgyörgyi* (Zord), *Bercsényi* (Mérei) s a többi szereplők is jól betölték helyeiket. Bercsényinek igen kellemetes organuma van s jól szaval, de nyelve néha megszalad s ekkor nem tisztán érthető. Különösen meg kell még említenünk *Bokornét*, ki Panna aszszonyban igen mulatságos alakot ábrázolt, jó komika. Közönség alig közép számmal.

Kedden, november 7-én „Egy szó a miniszterhez” életkép 1 felvonásban, írta Langer A., fordította Balla Zoltán. *Takács* (Kaunitz) nem egészen felelt meg várakozásunknak, a méltóságos, büszke, hiu herczeget egy pár helyen uzsorás alakban állítá elénk. Legjobb volt *Horváth* (Oppenheimer) és *Takács Emes* (Anna). *Kovács Elemér* a kapust, leszámítva egy kis megengedhető tulzást — jól adta, valamint *Kecskésné* is Aubertinnét. *Kovácsi* (Jankó) meglehetősen játszott. Az apró szerepek jó kezekben voltak. Sikerült, mulattató előadás. — Ezt követé „Szerelmi varázssítal” vig operette 1 felvonásban németből fordította Bercsényi Károly. Zenéje egyszerű s itt-ott szépnek mondható. *Szentgyörgyiné* (Rózi), *Prielle* (Péter), *Bokor* (Karczosi) egyaránt jók voltak. Közönség közép számmal.

Szerkesztői posta.

— B. Aladár kívánságát teljesíteni fogjuk.
— A *győrkei* levélnek teljes hitelt adunk, de nem közölhetjük ; bővebben magán uton.

jökben s leghatalmasabb vetélytársnő gyanánt kezdék nézni őt.

Ily előzmények után képzelhetjük, mikép Anna az udvarnál igen jól érezte magát. Mindennap új öröm, új meglepetés várt reá.

Maga a király nem egyszer sóvár tekintetet vetett rá s édes meglepéddel szoritotta meg gyönyörű kacsóit. VIII. Henrik ki már 18 évig csendes és nyugodt házasságban élt nejével, őt mindinkább elhanyagolni s el-mellőzni, s gondoskodását Annára fordítani kezdte, Anna, különösen a magános találkozások alkalmával, leginkább tréfás hízlegéseivel s férfiak előtt kimondhatatlan erővel bíró, sokat ígérő kaczerködásával tudta felfokozni a király szenvedélyét.

Anyja Annának, időközben megszűnt élni

A fővárosban mintegy két heti tartózkodása után, a Themsén tett kirándulás alkalmával meghűlvén, néhány napi betegeskedés után örökre megvált leányától, ki igaz gyermeki szív fájdalmával siratta meg és kíséré temetőbe anyját.

(Vége köv.)

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, november 8-án 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	540	—	5	—
Kétszeres	360	—	—	—
Rozs	330	320	—	—
Tengeri	3	280	—	—
Árpa	220	2	—	—
Zab	160	140	—	—
Kása	640	6	—	—
Borsó	730	7	—	—
Lencse	680	620	—	—
Bab	640	630	—	—
Örlött dara	11	960	—	—
Tatárka	8	740	—	—
Burgonya	160	120	—	—
Aszuszilva	8	7	—	—
Szesz itczénként	—	18	—	17 1/2
Marhahus fontonként	—	14	—	—
Bornyuhus	—	20	—	18
Sertéshus	—	20	—	18
Vaj itczénként	—	46	—	40
Zsir	—	40	—	38
Szalonna fontonként	—	40	—	36

Kassa, november. 8. — Tartós őszi napok; a késői vetésre áldásos idő. Piacunk egyre népes, az életarában kis különbség van.

Eperjes, november 6-án. Buza köblönként 5 frt. 60.—5 frt. —. Rozs 3 frt. 60 kr. —3 frt. 40 kr. Tengeri 3 frt. 60 kr. — 3 frt. 40 kr. Árpa 2 frt 30 kr.—2 frt. 10 kr. Zab 1 frt. 70 kr.—1 frt 60 kr. Kása 7 frt 20 kr. 7 ft. —. Borsó 6 ft. — 5 ft. 20. Lencse 6 ft 50.—6 frt — kr. Bab 7 frt. 20 kr.—6 frt. 20 kr. Örlött dara 11 frt. — kr. — 10 frt. Tatárka 6 frt. 20. kr 5 frt 80. Burgonya 1 ft —. — Aszuszilva 7 ft. —. Szesz itczénként (magyar itcze abroncs alatt 30 fok) 18 kr. Marhahus fontonként 11 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertéshus 18 kr. Vaj itczénként 40 kr. Zsir 48 kr. Szalonna font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánként 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Középkenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

Pest, nov. 6. Esős idő. Mig a helybeli értékbörzén tetemesb áremelkedés constatirozható, a gabonapiacozon is az árak folytonosan emelkedő tendenciát követnek.

— Ausztria gabona-kivitele.) A gabona-kivitel mind nagyobb arányokat vesz, s hallomás szerint sem az állam vasut, sem az állam vasut, sem a déli pálya nem

képesek a szállításokat teljesíteni A Száván 600.000 mérő buza van, Triest számára. Az északi pályán az utóbbi napok alatt a forgalomra nézve sajnos hátrányok merültek fel, a mennyiben a külföldi pályák az osztrák szállítási intézmények erőfeszítéseivel nem képesek versenyezni.

Sorshuzás.

Budán november 4. tartott sorshuzás alkalmával a következő számok huzáltak: **46, 45, 64, 39, 37.** Legközelebbi huzás november 18-án.

Bécsi börze november 7-ről.

5% Metallique	65.15
Nemzeti kölcsön	69.50
Bankrészvény	770.—
Hitelintézeti részvény	159.10
Londoni	108.50
Ezüst	107.50
Arany	5.25

Hivatalos értesítő.

Fogyasztási adó árverési hirdetés.

Hely	Megye	Árszabályi osztály	Kikiáltási ár 12 óra pótlékkal együtt						Bánat-pénz	A haszonbér idő szaka	Az árverés fog tartatni	
			borért		husért		összesen				a cs. kir.	1865-ik év
			frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.				
Tolcsva V.-Ujfalu	Zemplén	III.	534	1068	1602	160	20	1866-dik év Január 1-től december 31-ig	kerületi pénzügyigazgatósági hivatalnál Ungvárt	December hó 5-én		

A haszonbér időszaka feltételeesen a következő két évre is megnyújtható, az 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok a bánatpénz mellékletével 1865-ik év decemberhava 5-ig az ungvári cs. kir. kerületi pénzügyigazgatóság elnökének bepecsételve átnyújtandók. A többi haszonbéri feltételek a nevezett igazgatóságnál, ugy az ungvári, ujhelyi, homonnai, varanói és nagy-mihályi cs. kir. Pénzügyi biztosknál is a szokott hivatalos órákban az árverés napjáig megtekinthetők, melyek az árverezők előtt az árverés kezdetén is fel fognak olvastatni. Egyébaránt ajánlatok mind a két községre is elfogadtatnak.

Az unghvári cs. kir. kerületi pénzügyigazgatóságtól 1865-ik év november 3-kán.

121 (1)2.

Arverési hirdetés.

Schönhoffer Emil mint Valencsik János engedményese javára 100 frt. és járulékaiknak kielégítése végett Bezeredy Alajosról lefoglalt ingó vagyonnak elárverezése megrendeltetvén és helyben hagyatván, az alólított városi bíróság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a lefoglalt társaskocsinak elárverezése 1865. évi novemberhó 23-ik napjának reggeli 10 órakor a város udvarházánál fogantositatni fog.

Kassa sz. k. város főbírói bírósága 1865 évi november hó 7-én.

Arverési hirdetés.

Szesztai lakos Ternei János felperesnek részére ugyanottani lakos Ternei József alperestől 42 frt. 40 kr. o. é. tőkeösszeg s járulékaik erejéig bíróság lefoglalt 1161 frtra becsült szesztai 87. számú tkönyvben bevezetett 1/16 rész bel és kül urbéri telkének első árverezési határnapjaul f. évi november hó 24-ik s második határnapul decemberhó 28-ik napjának mindenkor reggeli 10 órája Szeszta helységében kitűzetik oly hozzáadással, hogy második árverésen a kérdéses telek becsáron alól is el fog adatni.

Miről a venni szándékozók oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy az árverési feltételek alólirt bíróságnál Kassán bármikor megtekinthetők.

Kelt Kassán októberhó 20-án 1865. Dióssy János, kassai járás 1. alszolgabírája, mint árverező bíró.

Arverési hirdetmény.

Mely szerint alólirt főszolgabíró, mint kiküldött végrehajtó által közhírré tétetik, miszerint Gveratto Antalnak Viszokay János s több nádasdi lakosok s alperesek ellen 1140 o. é. frt. és járulékaik iránt indított ügyében a tekintetes megyei törvényszéknek mint telekkönyvi hatóságának folyó évi július hó 20-áról 1614 t. k. sz. alatti kelt határozata folytán a végrehajtási árverés felperes részére a még hátralevő 504 frt. 44 kr. tartozás erejéig Viszokay János tulajdonához tartozó s Nádasd helység 59. számú t. j. könyvében jegyzett és 1320 frtra becsült 1/16 te-

lekre — Deák József illetőleg apja Deák András nevére jegyzett 136. sz. t. j. k. foglalt s 500 frtra becsült 1/16 telekre, — továbbá Spitz vagy Magyancsik János nevére jegyzett 99. t. j. k. száma — Kassai János nevére jegyzett 109. t. j. k. szám a., és Patai János nevére jegyzett 21. t. j. k. szám alatt foglalt s egyenkint 100 o. é. frtra becsült zsellérségekre, valamint az azok utáni legelői és erdői illetőségekre elrendelve levén. annak foganatosítására f. évi novemberhó 20-ik és decemberhó 20-ik napjának d. e. 10 órája a hely színeire megyebeli Nádasd helységbe kitűzetik, s arra a venni szándékozók azon hozzáadással, miként az elősorolt ingatlanok az első árverésen csak becsáron felül, a második árverésen pedig becsáron alól is elárvereztetni fognak, — ezennel meghívotnak.

Az árverési feltételek, valamint a fizetési sorrend megállapítása alólirt főszolgabírónál a hivatalos órák alatt mindenkor megtekinthetők.

Kelt Alsó-Csajban 1865 október 31. Bodnár Bertalan, főszolgabíró.

Magán hirdetések. Hirdetmény.

A helybeli társalgási egylet igazgatóválasztmányának f. évi október hó 22-ik napján hozott határozatánál fogva a t. c. egyleti tagoknak ezennel köztudomására hozatik, hogy a f. 1865. évi november hó 19-ik napján délutáni 3 órakor a nagyteremben közgyűlés fog tartatni.

Melynek tárgyai következők:

1. A f. évi július 30-ki közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése
2. Az egylet folyó 1864-ik évi számadásainak feltű vizsgálata.
3. Az elnök, igazgató, pénztárnok, jegyző és a választmányi tagoknak ujonnan megválasztása, melyben szavazati joggal azonban csak az ujonnan alakult egylet tagjai bírnak.

Kelt Kassán az 1865. évi október 31-én.

Rimanóczy Ferenc, elnök.

119
Rozsnyoi nm. püspökség egyházi birtokába 1866-ik évi január 1-ső napjától megürült gömörmezei sajtópüspöki kasznársági — s ennek betöltésével üre-

sedésbe jöhető rozsnyoi számtartósági — ugy irnoki állomások f. 1865-ik évi november 30-án csödtűjtan leendvén betöltendő — ezekre versenyezni kívánók kellően felszerelt folyamodványoknak uradalmi igazgatósághoz Rozsnyon leendő benyújtására felhivatnak. Rozsnyon az 1861. évi október 22-én tartatott gazdaszati ülésből. 120

Felhívás.

A fennállott kassai börgyárnak tulajdonosai a börgyári üzlettel felhagyván, szándékoznak ezen tulajdon telken hat köre járó gőzműalmot részvények útján fölépíteni, és e célra azon tulajdonukhoz tartozó és 4000 □ület magában foglaló telket, a rajta levő több jó s szilárd anyagokból készült s a czélba vett üzletnek igen megfelelő épületekkel együtt e végre alakítandó részvényes társaságnak bizonyos, majdan meghatározandó számú részvényekért tulajdonjogilag átengedni. — Ennélfogva az ezen üzletben részt venni szándékozó helybeli s vidéki t. cz. közönség ezennel tisztelettel fölhivatik, miszerint hozzájárulási szándékát s akaratját vagy személyesen, vagy a belváros 325. sz. alatti kassai börgyárnak czimzendő bérmentes levelek által f. év decemberhó végeig nyilvánítani sziveskedjék, hogy azon esetre, ha csak 10 vagy 12 részt venni akaró jelentkeznek, azok-

„HUNGARIA” biztosító bank.

A Pozsonyban alakult „HUNGARIA” biztosító bank alólirt vezérügynöksége ezennel köztudomásra teszi, hogy ezen hazai biztosító intézet működését már a tűzkár elleni biztosításokkal megkezdvén, a nagyérdemű közönségnek ezennel felajánlja szolgálatát biztosítások eszközésére

tűzkárok ellen.

Ezen hazai új biztosító intézet az általa megállapított intézvényeknél fogva, a nagyérdemű közönségnek minden lehető előnyökben részesítendő, — a netáni tűzkárokat, s a biztosított épületeken a segítség alkalmával történt rongálásokat pedig a károsulttali megállapodás után azonnal kifizetendi.

A társulat minden jelentékenyebb helyeken fő- és alügynökségek által képviseltetik, melyeknél kellő utasítások s nyomtatványok legszivesebben kiszolgáltatnak.

A „Hungaria biztosító bank” vezérügynöksége Kassán **Fleischer és Megay.**

63—2

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Arverési hirdetés.

Nagyidai lakos Groszmann Jakab felperes részére ugyanottani lakos Sánta György alperestől bíróság lefoglalt 408 frt. 75 kr-ra becsült nagyidai 80 sz. telekkönyvben jegyzett 1/3 rész bel és kül urbéri telkének első árverési határnapjaul f. é. november hó 27-e s 2-ik határnapul decemberhó 29-dik napjának mindenkor reggeli 10 órája Nagy-Ida mezővárosában kitűzetik, oly megjegyzéssel, hogy második árverésen a kérdéses telek becsáron alól is el fog adatni.

Miről a venni szándékozók oly hozzáadással értesítetnek, hogy az árverési feltételeket alólirt bíróság hivatalos iróházán Kassán bármikor megtekinthetők.

Kelt Kassán október hó 20-án 1865. Dióssy János, kassai járás 1. alszolgabírája, mint árverezőbíró.

113(2)3

kal egyetértőleg az e célra vonatkozó tervezetet elkészíthetni és ahoz szükséges szabadalom elnyeréseért folyamodni lehessen. 112(2)3

Kassán nov. 1-ső napján 1865.

Kártyák raktára
gyári áron **Giergi István** gyárából Pesten, létezik

Quirsfeld Károlynál
115 Kassán. 2—2

Suhr lovardája

Kassán.
A minden kényelemmel ellátott, ujon épült lovardában.

ma csödtörtökön nov. 9-én 1865.

Nyolczadik nagy előadás
a magasabb lovaglás, testgyakorlat és löskolozás, a legnemesebb és legkitünőbb iskolázott lovak elővezetése mellett.

Bővebben a falragaszokról.
Jegyek d. u. 3 órától estig szakadatlanul a pénztárnál — elől a lovardában — kaphatók.

Pénztárnyitás 6 órakor, kezdete 7 órakor este.

Holnap nagy előadás.
G. Hüttemann, igazgató.

117—2

Kassa, 1865

Megjelen het csödtörtökön

Első évre

felévre

Negyedévre

Ar előfizetési p

szarokszabósá

L

Sze

Igy alk

tel, hogy leg

közö csendes

nat állítottak,

beimádkozhar

torayot emelt

teltek, a hived

dóságunk ,

zivatározlat

lehettek.

Mások

gondjukat, é

int-zetek, fo

alépitványok

Ismét

— melyből e

fordítottak g

nukat tartvá

nye alatt, de

tollak elő.

És mé

súlyedés ba

mit figyelem

lalkozásnak.

Elég a

mindenkor,

tott nyilván

sóvárgók, m

emberiségre

dékre, — é

kolákat és m

Tán ne

között, nem

fog házakba

nem annyí o

volnának, v